Evropský parlament
2024-2029

Petiční výbor

2025/2138(INI)

8.9.2025

NÁVRH ZPRÁVY

o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2024
(2025/2138(INI))

Petiční výbor

Zpravodajka: Cristina Guarda

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....11

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ 17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2024 (2025/2138(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na výroční zprávu o činnosti úřadu evropského veřejného ochránce práv za rok 2024,

– s ohledem na čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU),

– s ohledem na článek 15, čl. 24 odst. 3, článek 228 a čl. 298 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

– s ohledem na články 11, 41, 42 a 43 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“),

– s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením,

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu (EU, Euratom) 2021/1163 ze dne 24. června 2021, kterým se stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkce veřejného ochránce práv (statut evropského veřejného ochránce práv) a zrušuje rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom[1],

– s ohledem na Evropský kodex řádné správní praxe, který dne 6. září 2001 přijal Parlament,

– s ohledem na rámcovou dohodu o spolupráci uzavřenou mezi Evropským parlamentem a evropským veřejným ochráncem práv dne 15. března 2006, která vstoupila v platnost dne 1. dubna 2006,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o činnosti úřadu evropského veřejného ochránce práv,

– s ohledem na článek 55 a čl. 148 odst. 2 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Petičního výboru (A10-0000/2025),

A. vzhledem k tomu, že výroční zpráva o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2024 byla dne 13. května 2025 oficiálně předložena předsedkyni Evropského parlamentu a že evropská veřejná ochránkyně práv paní Teresa Anjinhová tuto zprávu dne 24. června 2025 v Bruselu prezentovala Petičnímu výboru;

B. vzhledem k tomu, že na základě článků 20, 24 a 228 SFEU je evropský veřejný ochránce práv oprávněn přijímat stížnosti na případy nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů EU s výjimkou Soudního dvora Evropské unie

[1] Úř. věst L 253, 16.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1163/oj).

(SDEU) při výkonu jeho soudních pravomocí;

C. vzhledem k tomu, že v roce 2024 zahájila veřejná ochránkyně práv 415 šetření (z nichž 411 bylo zahájeno na základě stížností a 4 z vlastního podnětu), přičemž 427 šetření uzavřela (421 šetření na základě stížností a 6 z vlastního podnětu);

D. vzhledem k tomu, že v roce 2024 se většina šetření týkala Komise (270 šetření, tj. 65,0 %), dále úřadu EPSO (27 šetření, tj. 6,5 %), ESVČ (16 šetření, tj. 3,9 %) a agentury Frontex (14 šetření, tj. 3,4 %); vzhledem k tomu, že zbytek šetření byl rozdělen takto: úřad OLAF (11 šetření, tj. 2,6 %), Parlament (9 šetření, tj. 2,2 %), Europol (8 šetření, tj. 1,9 %), EIB (8 šetření, tj. 1,9 %), Agentura Evropské unie pro azyl (5 šetření, tj. 1,2 %), ostatní agentury EU (33 šetření, tj. 8,0 %) a jiné orgány nebo instituce EU (14 šetření, tj. 3,4 %);

E. vzhledem k tomu, že v šetřeních, která v roce 2024 uzavřel, nezjistil úřad veřejného ochránce práv v 15,5 % případů, že by došlo k nesprávnému úřednímu postupu, v 61,1 % případů byla záležitost vyřešena příslušným orgánem nebo příslušnou institucí, v 15,7 % případů nebylo další šetření opodstatněné a v 8,0 % případů byl zjištěn nesprávný úřední postup;

F. vzhledem k tomu, že mezi tři nejčastější problémy v šetřeních, která úřad veřejného ochránce práv v roce 2024 uzavřel, patřila transparentnost a odpovědnost (42,2 %), služební kultura (17,3 %) a přijímání zaměstnanců (14,1 %); vzhledem k tomu, že mezi další problémy patří dodržování základních práv, účast veřejnosti na rozhodování v EU, etika, řádné řízení o porušení předpisů, whistleblowing a řádné finanční řízení;

G. vzhledem k tomu, že úřad veřejného ochránce práv v roce 2024 provedl i širší strategická šetření a zahájil iniciativy týkající se systémových problémů v orgánech EU, které zahrnovaly veřejný přístup k dokumentům, základní práva, etické otázky, odpovědnost při rozhodování a nábor úředníků EU;

H. vzhledem k tomu, že úloha veřejného ochránce práv má zásadní význam pro zajištění ochrany práv občanů vyplývajících ze Smluv EU, pro zajištění plné transparentnosti, demokratické odpovědnosti a integrity rozhodovacích procesů EU a pro zlepšení etických norem v rámci správy EU; vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv představuje mechanismus zjednání nápravy pro občany, kteří mají problém získat přístup k dokumentům uchovávaným orgány EU;

I. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zahájila šetření z vlastní iniciativy v návaznosti na veřejnou konzultaci o transparentnosti a odpovědnosti při rozhodování EU v oblasti životního prostředí; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že průměrná doba 14,5 měsíce a v některých případech i několik let, kterou Komise potřebovala k přípravě návrhů rozhodnutí o udělení nebo zamítnutí povolení pro nebezpečné chemické látky, ačkoli stanovená lhůta činí tři měsíce, představovala nesprávný úřední postup; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv rovněž shledala, že skutečnost, že Komise nezajistila dostatečnou transparentnost souvisejícího celkového rozhodovacího procesu, představuje nesprávný úřední postup, neboť znemožnila veřejnosti pochopit stav jednotlivých spisů a důvody průtahů;

J. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně se zajímala o to, zda Rada EU nadále využívá

podniková sponzorství, neboť to vyvolává trvalé a značné znepokojení veřejnosti ohledně vlivu, který mohou sponzoři uplatňovat na rozhodovací proces EU, zejména na jednání o politice a právních předpisech EU, které se dotýkají soukromých zájmů těchto sponzorů, což s sebou nese vážná rizika pro pověst Rady i Unie jako celku;

K. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zahájila šetření na základě stížnosti nevládních organizací, které upozornily na skutečnost, že čistě korporátní členství v poradní skupině pro průmysl energetické platformy EU, kterou zřídila Komise, je v rozporu s pravidly Komise o vyváženém zastoupení; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv považovala vysvětlení Komise ohledně úplného vyloučení zástupců občanské společnosti, byť se statutem pozorovatele, z této skupiny za nepřesvědčivé; vzhledem k tomu, že kontroly veřejné ochránkyně práv odhalily, že skupina projednávala a prosazovala další strukturální dodávky energie z fosilních paliv, což mělo sociální, environmentální, ekonomické a geopolitické důsledky pro EU;

L. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv provedla šetření na základě stížnosti týkající se složení Výboru pro kontrolu regulace (RSB) Komise, jehož výsledek potvrdil, že v rozporu s ustanoveními sdělení Komise o výboru RSB chybí potřebná odbornost v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv rovněž zkoumala, jakým způsobem výbor RSB spolupracuje se zástupci zájmů, a rozhodla, že pokud informační aktivity členů výboru RSB vyvolávají pochybnosti o jeho nezávislosti a nestrannosti, měli by se jeho členové těchto aktivit zdržet;

M. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zahájila na základě stížnosti šetření, jak Komise pracuje na „naléhavých“ legislativních návrzích, jako je nedávná změna společné zemědělské politiky EU (SZP), a jak Komise posuzuje, zda jsou její návrhy v souladu s cíli evropského práva v oblasti klimatu[2];

N. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zahájila šetření rozhodnutí Komise pozvat na seminář o pesticidech, což je pracovní oblast, která má přímý dopad na zdraví a životní prostředí, pouze zástupce průmyslu, a dospěla k závěru, že Komise mohla zajistit větší transparentnost; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv považovala obavy veřejnosti z pořádání seminářů pouze pro průmysl za oprávněné, neboť jsou vnímány jako příležitost pro průmysl nepatřičně ovlivňovat práci Komise; vzhledem k tomu, že při šetření pravidel týkajících se nahrazování nebezpečných látek v pesticidech, včetně pokynů pro srovnávací hodnocení, veřejná ochránkyně práv vyjádřila zvláštní znepokojení nad tím, že Komise nejednala a nezlepšila pravidla pro nahrazování pesticidů, přestože si byla od roku 2020 vědoma jejich neúčinnosti;

O. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zjišťovala, jak se Komise vypořádala s tvrzením o střetu zájmů jednoho ze svých komisařů v souvislosti s vyřizováním stížnosti na porušení předpisů; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv potvrdila, že Komise se rozhodla postoupit stížnost na porušení předpisů Generálnímu ředitelství Komise pro zemědělství a rozvoj venkova (GŘ AGRI), přestože byla upozorněna na

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

skutečnost, že bratr komisaře pro zemědělství byl jedním z poslanců polského parlamentu, kteří navrhli sporné právní předpisy; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv shledala, že způsob, jakým Komise posoudila střet zájmů, byl chybný a vnímala jej jako negativně ovlivňující nezávislost Komise;

P. vzhledem k tomu, že Parlament téměř jednomyslně schválil zvláštní zprávu veřejné ochránkyně práv o době, kterou Komise potřebuje k vyřízení žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, a požádal Komisi, aby napravila systémové průtahy při vyřizování žádostí o přístup, neboť jsou v rozporu s demokratickými zásadami stanovenými ve Smlouvách EU; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zjistila, že Komise v 85 % případů nedodržela předepsané lhůty pro přezkum původních rozhodnutí o přístupu k informacím a že ke zpoždění obvykle docházelo v souvislosti s žádostmi o přístup k informacím týkajícími se oblastí významných pro veřejnost; vzhledem k tomu, že tato zpoždění mají obzvláště závažné důsledky v případě legislativních dokumentů, neboť narušují schopnost občanů včas kontrolovat rozhodnutí a politiky EU a brání jejich smysluplné účasti na demokratickém životě EU;

Q. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zahájila řadu šetření ohledně nedostatečného přístupu veřejnosti k legislativním dokumentům a kritizovala Komisi za to, že odmítla poskytnout přístup k příspěvkům zúčastněných stran a členských států k zákonu EU o obnově přírody[3] a k dokumentům o revizi pravidel EU týkajících se informací o potravinách poskytovaných spotřebitelům; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv ze systémovějšího hlediska zkoumala, zda orgány EU dodržují zásadu transparentnosti právních předpisů stanovenou ve Smlouvách EU, a dospěla k závěru, že Rada i Komise tuto zásadu plně nedodržují;

R. vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv prošetřila úmrtí ve Středozemním moři a odhalila existenci závažných nedostatků v úloze agentury Frontex při pátracích a záchranných operacích, včetně toho, že se nepodařilo zajistit, aby se do rozhodování o mimořádných situacích na moři dostatečně zapojili pozorovatelé agentury Frontex v oblasti základních práv, a také že neexistují interní pokyny agentury Frontex týkající se vydávání nouzových signálů; vzhledem k tomu, že veřejná ochránkyně práv zdůraznila, že na úrovni EU neexistuje jediný mechanismus odpovědnosti, který by mohl nezávisle vyšetřit úlohu vnitrostátních orgánů, úlohu agentury Frontex a úlohu Komise, která je odpovědná za zajištění dodržování ustanovení o základních právech podle smluv EU;

S. vzhledem k tomu, že podle veřejné ochránkyně práv odmítnutí Komise zveřejnit dokumenty týkající se příspěvků zúčastněných stran k jejímu legislativnímu návrhu na boj proti pohlavnímu zneužívání dětí představovalo nesprávný úřední postup, neboť bránilo veřejnosti v kontrole dopadu a vlivu těchto soukromých zúčastněných stran;

1. schvaluje výroční zprávu za rok 2024, kterou předložila evropská veřejná ochránkyně práv, a oceňuje, že v ní jsou vynikajícím způsobem prezentovány její klíčové činnosti v roce 2024;

2. blahopřeje nové veřejné ochránkyni práv ke jmenování a oceňuje její odhodlání zajistit,

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1991 ze dne 24. června 2024 o obnově přírody a o změně nařízení (EU) 2022/869 (Úř. věst. L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj).

aby správa EU dodržovala přístup orientovaný na občany;

3. oceňuje konstruktivní spolupráci veřejné ochránkyně práv s Evropským parlamentem, zejména s Petičním výborem, i s dalšími orgány EU;

4. je velmi znepokojen tím, že Komise porušuje právně závazné lhůty pro přípravu rozhodnutí o povolení nebezpečných chemických látek; zdůrazňuje, že výrazná zpoždění Komise představují velkou hrozbu pro lidské zdraví a životní prostředí, neboť společnosti mohou nadále používat tyto chemické látky, včetně per- a polyfluoroalkylových látek (PFAS), které jsou spojovány se zvýšeným rizikem rakoviny a genetického poškození a s poškozením reprodukčního zdraví;

5. je přesvědčen, že Komise musí přednostně řešit všechny závažné nedostatky v oblasti řízení rizik v souvislosti s látkami vzbuzujícími mimořádné obavy a zamítnout všechny žádosti o povolení těchto látek a zakázat jejich používání, přetrvává-li nejistota, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí; je pevně přesvědčen, že Komise by měla plně provést všechna doporučení vyplývající z šetření veřejné ochránkyně práv, včetně doporučení, aby žádosti o povolení látky vzbuzující mimořádné obavy, které neobsahují všechny nezbytné informace, byly zamítnuty, aby se zajistilo, že společnosti nebudou moci tyto nebezpečné látky nadále používat;

6. je pevně přesvědčen, že je třeba okamžitě ukončit další povolování nebezpečných pesticidů; zdůrazňuje, že Komise musí výrazně zlepšit pravidla pro nahrazování nebezpečných látek v pesticidech, aby upřednostnila bezpečné, jiné než chemické alternativy a urychleně přešla k udržitelnému potravinovému systému a životnímu prostředí bez toxinů; naléhavě vyzývá Komisi, aby plně uplatňovala princip předběžné opatrnosti a neschvalovala „účinné látky“ pro použití v pesticidech v případech, kdy nebylo zjištěno jejich bezpečné použití, nebo kdy jsou zapotřebí další údaje potvrzující jejich bezpečnost, a to vzhledem k už tak velmi škodlivým dopadům, které má používání pesticidů na lidské zdraví a životní prostředí; vyzývá Komisi, aby zajistila, že schvalovací proces bude plně transparentní a bez střetu zájmů, a aby se zavázala ukončit používání všech syntetických pesticidů nejpozději do roku 2035;

7. zdůrazňuje, že orgány EU musí zaručit plnou transparentnost a co nejvyšší míru účasti občanů na rozhodovacím procesu EU; považuje za nanejvýš důležité zajistit, aby občané mohli přivést rozhodující činitele k odpovědnosti, plně uplatňovat svá demokratická práva a mít přístup ke všem relevantním informacím a dokumentům, zejména legislativní povahy, a to i v průběhu legislativního procesu, jak je stanoveno i v judikatuře Soudního dvora EU; zdůrazňuje, že orgány, instituce a jiné subjekty Unie musí ve vztazích zajistit plnou transparentnost a dodržovat nejvyšší etické standardy;

8. kritizuje nedostatečnou transparentnost, pokud jde o identitu a povahu soukromých společností a jejich výhody, které získávají za sponzorování neformálních zasedání ministrů a kulturních a společenských akcí pořádaných Radou EU, a vyjadřuje politování nad tím, že tito sponzoři jsou dokonce oprávněni používat logo předsednictví Rady pro komerční účely; je přesvědčen, že tato praxe musí být okamžitě ukončena, mimo jiné v souladu s konkrétním požadavkem Parlamentu adresovaným Radě v tomto ohledu, a to zdržet se získávání jakéhokoli podnikového sponzorství a přijmout co nejpřísnější pravidla pro předcházení střetu zájmů, aby byla zachována pověst

a integrita Rady i Unie jako celku;

9. zdůrazňuje mimořádný význam činnosti veřejné ochránkyně práv při přispívání ke zlepšení vyváženého složení odborných skupin Komise, zejména poradní skupiny pro energetickou platformu EU, vzhledem k tomu, že v souvislosti s energetickými politikami je v sázce opravdu mnoho, pokud jde o sociální a environmentální otázky; důrazně lituje, že se Komise rozhodla zcela vyloučit zástupce občanské společnosti z této skupiny, čímž poskytla fosilnímu průmyslu privilegovaný a nekontrolovaný přístup k tvůrcům politik EU a zvýšila jeho vliv na rozhodování v EU, a tím podkopala důvěru občanů, veřejnou kontrolu a transparentnost;

10. zdůrazňuje, že zvláštní zpravodajky OSN pro prosazování a ochranu lidských práv v souvislosti se změnou klimatu v nové zprávě z května 2025 pro Valné shromáždění OSN vyzvala k úplnému zákazu lobbování, reklamy a sponzorství ze strany průmyslu fosilních paliv a k tomu, aby byla veřejnost dostatečně informována o záměrném přispívání průmyslu fosilních paliv k planetární krizi a o dopadech jeho činnosti na lidská práva v průběhu desetiletí;

11. podporuje návrhy veřejné ochránkyně práv na zlepšení Výboru pro kontrolu regulace (RSB); považuje za zásadní, aby členové výboru RSB při výběru svých osvětových aktivit posuzovali jak skutečné riziko nepatřičného ovlivňování, tak i to, jak veřejnost vnímá jejich nezávislost, a aby se vyhýbali pořádání schůzek s jednotlivými zástupci zájmových skupiny; vyzývá Komisi, aby zajistila, že složení výboru RSB bude plně odrážet rozmanitost odborných znalostí uvedených v souvisejícím sdělení, tj. tři pilíře udržitelného rozvoje, a to makroekonomii a mikroekonomii, sociální politiku a politiku životního prostředí, a aby jasně popsala kritéria, která uplatňuje při výběru členů výboru RSB, vzhledem ke klíčové úloze výboru a významnému vlivu jejích stanovisek na rozhodování Komise v oblasti tvorby právních předpisů EU;

12. oceňuje šetření veřejné ochránkyně práv týkající se způsobu, jakým Komise připravila návrh na změnu právních předpisů souvisejících se společnou zemědělskou politikou; lituje, že Komise při přípravě návrhu neprovedla posouzení dopadů, nekonzultovala jej s organizacemi zabývajícími se ochranou životního prostředí a neprovedla náležité konzultace s veřejností; důrazně lituje rozhodnutí Komise oslabit environmentální požadavky SZP, aniž by komplexně prozkoumala dostupné důkazy, aby se ujistila, že nová pravidla neohrožují environmentální a klimatické cíle EU a dlouhodobou udržitelnost zemědělství EU, čímž porušila zásadu rozhodování založeného na důkazech, jak je stanoveno v jejích pokynech a souboru nástrojů pro zlepšování právní úpravy, jakož i v judikatuře;

13. oceňuje vynikající práci veřejné ochránkyně práv, která naléhá na Komisi, aby zaručila plné a smysluplné zapojení všech zúčastněných stran v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí do svého rozhodovacího procesu, a pomáhá zabránit tomu, aby byl rozhodovací proces nepatřičně ovlivňován průmyslem;

14. považuje za zásadní, aby Komise plně a důsledně prováděla návrhy veřejné ochránkyně práv na zlepšení řešení potenciálních střetů zájmů svých komisařů, konkrétně aby zajistila pozastavení jakéhokoli rozhodovacího procesu, na který přímo nebo nepřímo dohlíží dotčený komisař (komisaři), dokud nebude přijato konečné rozhodnutí

o existenci střetu zájmů, a aby včas informovala příslušné útvary o podezření, aby mohly co nejdříve zahájit přezkum nebo pozastavit jakýkoli příslušný probíhající rozhodovací proces;

15. zdůrazňuje, že přístup veřejnosti k dokumentům orgánů EU je základním právem stanoveným ve Smlouvách EU a hraje zásadní roli při zajišťování transparentního fungování orgánů EU, čímž se posiluje legitimita EU a důvěra veřejnosti v ni; očekává, že Komise výrazně zlepší vyřizování žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, a to i včasným provedením všech doporučení veřejné ochránkyně práv, čímž v praxi prokáže, že transparentnost je rozhodujícím pravidlem a základní prioritou; má za to, že pokud budou přetrvávat výrazné průtahy Komise při vyřizování žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, bude nutné podat proti ní žalobu k Soudnímu dvoru EU z důvodu porušení Smluv, včetně čl. 15 odst. 3 SFEU o právu občanů a obyvatel EU na přístup k dokumentům;

16. vyjadřuje politování nad tím, že Rada a Komise v mnoha případech odmítly zveřejnit legislativní dokumenty, přičemž použily vágní, abstraktní a nepodložené argumenty nebo se opíraly o argumentaci, kterou Soudní dvůr již zamítl; oceňuje klíčovou práci veřejné ochránkyně práv v této oblasti, jejímž cílem je zajistit, aby příslušné orgány EU neprodleně zveřejňovaly legislativní dokumenty, a zdůrazňuje, že k odmítnutí přístupu veřejnosti k dokumentům může dojít pouze za skutečně výjimečných okolností;

17. zdůrazňuje, že agentura Frontex musí při všech svých činnostech, včetně přímého či nepřímého zapojení do pátracích a záchranných operací, plně dodržovat základní práva a důsledně dodržovat příslušné mezinárodní právo v oblasti lidských práv; zdůrazňuje, že podle platného právního rámce EU a mezinárodního právního rámce jsou členské státy povinny poskytnout pomoc jakémukoli plavidlu nebo osobě v nouzi na moři bez ohledu na státní příslušnost nebo status osoby či okolnosti, za nichž se tato osoba nachází;

18. podporuje návrhy veřejné ochránkyně práv na řešení všech nedostatků zjištěných v rámci jejího šetření úmrtí ve Středozemním moři, včetně její výzvy, aby Rada EU, Komise a Parlament zřídily nezávislou vyšetřovací komisi, která by posoudila příčiny velkého počtu úmrtí ve Středozemním moři, a to mimo jiné s cílem provést změny nezbytné k tomu, aby se zabránilo opakování tragických ztrát na životech;

19. zdůrazňuje, že veřejná ochránkyně práv kritizovala Komisi za nedostatečnou transparentnost, pokud jde o informace o lidských právech, z nichž vycházela před podpisem memoranda o porozumění mezi EU a Tuniskem, a vyjádřila znepokojení nad absencí předchozího posouzení dopadů na lidská práva, zejména v souvislosti s pilířem „migrace a mobilita“ memoranda o porozumění; očekává, že Komise včas provede všechny návrhy veřejné ochránkyně práv na zlepšení, uplatní nejúčinnější opatření a bude dodržovat nejvyšší standardy ochrany lidských práv ve všech otázkách souvisejících s migrací;

20. kritizuje skutečnost, že Komise odmítla uposlechnout doporučení veřejné ochránkyně práv a více zpřístupnit veřejnosti dokumenty týkající se přípravy návrhu právních předpisů pro boj proti sexuálnímu zneužívání dětí, čímž nezajistila, aby si občané mohli ověřit, že jednala nezávisle a výhradně ve veřejném zájmu;

21. oceňuje rozhodnutí veřejné ochránkyně práv zahájit šetření způsobu, jakým Komise prováděla cílený sběr údajů o dopadech populace vlků v EU; vyjadřuje politování nad tím, že se Komise odvolává na zprávu specializované skupiny Iniciativy pro ochranu velkých šelem v Evropě, aby odůvodnila snížení právního statusu ochrany vlka v EU, ačkoli předtím na základě téže zprávy odmítla návrh stejného charakteru, a to navzdory skutečnosti, že nebyly zaznamenány žádné významné změny v populaci vlka; je hluboce znepokojen tím, že rozhodnutí o snížení chráněného statusu vlků postrádá jakýkoli rozumný vědecký základ, což je ještě zhoršeno tím, že k příslušným dokumentům neměla veřejnost přístup a nebylo vyvinuto dostatečné úsilí k zavedení odpovídajících preventivních opatření, což je v rozporu s ustanoveními Bernské úmluvy[4]; obává se, že toto rozhodnutí vytvořilo znepokojivý precedens, který ohrožuje celkový přístup k cílům ochrany přírody a k řízení volně žijících živočichů a přírodních stanovišť;

22. vítá sérii návrhů veřejné ochránkyně práv Komisi na zlepšení transparentnosti Rady EU-USA pro obchod a technologie, která slouží jako fórum pro koordinaci přístupů a prohlubování obchodních, hospodářských a technologických vztahů; je přesvědčen, že doporučení veřejné ochránkyně práv musí být urychleně provedena a spojena s dalšími právně závaznými požadavky na dodržování nejvyšších standardů transparentnosti a odpovědnosti, zejména s ohledem na nedávnou vážně poškozující politickou dohodu Komise o dalším zvýšení závislosti EU na Spojených státech v různých kritických odvětvích, včetně obrany, umělé inteligence a fosilních paliv, v kombinaci se závazky oslabit energetické předpisy EU, což je na škodu zelené dohodě EU a vytváří nevýhodnou nerovnováhu pro potravinářský a zemědělský sektor v EU;

23. chválí celkovou činnost veřejné ochránkyně práv na ochranu práv osob se zdravotním postižením se zvláštním zaměřením na provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, závazného mezinárodního nástroje v oblasti lidských práv, jehož cílem je podporovat a zajistit plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod všemi osobami se zdravotním postižením; podporuje názor veřejné ochránkyně práv, že EU by jako smluvní strana Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením měla jít příkladem při dodržování norem Úmluvy;

24. konstatuje, že míra přijetí návrhů veřejné ochránkyně práv orgány EU v roce 2024 činila 82 %, což představuje oproti předchozím letům mírné zlepšení; je pevně přesvědčen, že orgány, instituce a jiné subjekty Unie musí s veřejnou ochránkyní práv ve všech případech uspokojivě spolupracovat a plně a důsledně plnit všechna jeho doporučení;

25. pověřuje svou předsedkyni, aby toto usnesení a zprávu Petičního výboru předala Radě, Komisi, úřadu evropského veřejného ochránce práv, vládám a parlamentům členských států a jejich veřejným ochráncům práv nebo obdobným příslušným orgánům.

[4] Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Výroční zpráva o činnosti úřadu evropského veřejného ochránce práv za rok 2024 byla oficiálně předložena předsedkyni Evropského parlamentu Robertě Metsolové dne 13. května 2025 a evropská veřejná ochránkyně práv Teresa Anjinhová představila zprávu Petičnímu výboru dne 24. června 2025 v Bruselu.

Mandát veřejného ochránce práv je zakotven v článcích 24 a 228 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Článek 24 SFEU i článek 43 Listiny základních práv EU stanoví právo předkládat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv. Podle článku 228 SFEU je evropský veřejný ochránce práv, kterého volí Evropský parlament, oprávněn přijímat stížnosti od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické nebo právnické osoby s bydlištěm resp. statutárním sídlem v členském státě, jež se týkají případů nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, s výjimkou Soudního dvora Evropské unie při výkonu jeho soudních pravomocí.

Dalšími základními kameny, které se váží zejména na úlohu veřejného ochránce práv, jsou čl. 298 odst. 1 SFEU, v němž se stanoví, že „při plnění svých úkolů se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu“, a čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, kde je zdůrazněno, že „každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“.

Evropský veřejný ochránce práv pomáhá lidem, organizacím a podnikům, které se potýkají s problémy v oblasti správy EU, a to tak, že se zabývá obdrženými stížnostmi a snaží se podporovat zlepšování správné správní praxe tím, že předkládá návrhy a doporučení v případě zjištění případů nesprávného úředního postupu a širších systémových problémů v institucích EU. Pokud veřejný ochránce práv není schopen obdržené stížnosti prošetřit, snaží se pomoci všem zájemcům o pomoc ve všech 24 úředních jazycích EU, například tím, že poskytuje rady ohledně jiných možností nápravy.

V roce 2024 se na veřejnou ochránkyni práv obrátilo 17 770 občanů, z nichž 14 782 obdrželo radu prostřednictvím interaktivního průvodce na internetových stránkách úřadu veřejného ochránce práv, dalších 724 žádostí o informace vyřídily služby veřejného ochránce práv a 2 264 žádostí bylo řešeno jako stížnosti.

Z celkového počtu 2 264 stížností, které úřad veřejného ochránce práv v roce 2024 řešil, jich do jeho působnosti spadalo 875 a 1 389 nikoli.

Úřad evropského veřejného ochránce práv v roce 2024 zpracoval 1 389 stížností týkajících se otázek, které nespadaly do jeho působnosti, a to většinou proto, že se netýkaly činnosti správy EU. Bezmála 36 % těchto stížností pocházelo ze Španělska, Německa a Polska. Občané podávali veřejné ochránkyni práv stížnosti týkající se rovného zacházení nebo diskriminace, ochrany spotřebitele, soudních případů, korupce a zaměstnání. Jejich stížnosti mimo rámec působnosti úřadu se týkaly především problémů, k nimž došlo u vnitrostátních, regionálních nebo místních orgánů veřejné správy, jakož i u vnitrostátních nebo mezinárodních soudů (např. Evropského soudu pro lidská práva). Další stížnosti nespadající do působnosti úřadu se sice týkaly orgánů EU, ale souvisely s jejich politickou nebo legislativní činností.

V případech stížností, které se vymykaly mandátu, veřejná ochránkyně práv svůj mandát vyjasnila a doporučila stěžovatelům obrátit se na jiné orgány, které by jim mohly pomoci. Veřejná ochránkyně práv například směrovala stěžovatele k vnitrostátním a regionálním orgánům veřejného ochránce práv, k orgánům EU (především k Evropské komisi a Evropskému parlamentu) a k sítím, jako je SOLVIT a Evropská spotřebitelská centra. Pokud stěžovatelé nebyli spokojeni s konkrétními právními předpisy EU, veřejná ochránkyně práv jim poradila, aby se obrátili na Petiční výbor Evropského parlamentu.

V roce 2024 zahájil úřad veřejného ochránce práv 415 šetření, z čehož bylo 411 zahájeno na základě stížnosti a 4 z vlastního podnětu, přičemž 427 šetření uzavřela (421 na základě stížností a 6 z vlastního podnětu). Součástí strategické činnosti veřejné ochránkyně práv v roce 2024 byla různá šetření, která vedla, a to širší strategická šetření a iniciativy týkající se systémových otázek v orgánech EU.

Většina veškerých šetření úřadu evropského veřejného ochránce práv (270 šetření, tj. 65 %) se týkala Komise, přičemž dále následoval Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) (27 šetření, tj. 6,5 %), Evropský parlament (16 šetření, tj. 3,9 %) a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (FRONTEX) (14 šetření, tj. 3,4 %). Zbytek byl rozdělen takto: Evropský úřad pro boj proti podvodům (11 šetření, tj. 2,6 %), Evropský parlament (9 šetření, tj. 2,2 %), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL) (8 šetření, tj. 1,9 %), Evropská investiční banka (8 šetření, tj. 1,9 %), Agentura Evropské unie pro azyl (5 šetření, tj. 1,2 %), ostatní agentury EU (33 šetření, tj. 8 %) a jiné orgány nebo instituce EU (14 šetření, tj. 3,4 %);

Šetření uzavřená úřadem evropského veřejného ochránce práv v roce 2024 byla v 261 případech (61,1 %) orgánem vyřízena, v 66 případech (15,5 %) nebylo zjištěno nesprávné úřední jednání a ve 34 (8 %) případech nebyl zjištěn nesprávný úřední postu.

Délka šetření případů uzavřených úřadem evropského veřejného práv byla v roce 2024 v průměru kratší než 6 měsíců. 212 případů (50 %) bylo uzavřeno do 3 měsíců, 152 případů (36 %) do 3 až 12 měsíců, 44 případů (10 %) do 12 až 18 měsíců a pouze 19 případů (4 %) bylo uzavřeno po více než 18 měsících.

Míra přijetí návrhů (procentní podíl kladných odpovědí na celkový počet návrhů veřejné ochránkyně práv) za rok 2024, která se vztahuje na případy uzavřené v roce 2023, činila 82 % případů. Z 92 návrhů, které úřad předložil s cílem napravit nebo zlepšit správní postupy, reagovaly orgány či instituce EU kladně na 75 návrhů.

Mezi tři nejčastější problémy v šetřeních, která úřad veřejného ochránce práv v roce 2024 uzavřel, patřila transparentnost a odpovědnost (42,2 %), služební kultura (17,3 %) a přijímání zaměstnanců (14,1 %). Mezi další problémy patřily řádné vedení řízení o nesplnění povinnosti, řádné řízení personálních záležitostí, řádné využívání diskreční pravomoci (včetně řízení o nesplnění povinnosti), dodržování procesních práv, granty, zadávání veřejných zakázek, smlouvy, dodržování základních práv, etika, účast veřejnosti na rozhodování EU, řádné finanční řízení a oznamování nekalých praktik.

- **Odpovědnost v rámci rozhodování**

Veřejná ochránkyně práv zjistila nesprávný úřední postup spočívající ve významných a systémových průtazích Komise při přípravě návrhů rozhodnutí o udělení nebo zamítnutí

povolení nebezpečných chemických látek, čímž byla porušena předepsaná lhůta tří měsíců. Veřejná ochránkyně práv rovněž zjistila, že Komise nezajistila dostatečnou transparentnost souvisejícího celkového rozhodovacího procesu, což představuje nesprávný úřední postup. Zpravodajka vyjadřuje silné politování nad tím, že značná zpoždění nakumulovaná Komisí představují velkou hrozbu pro lidské zdraví a životní prostředí, neboť společnosti mohou nadále používat chemické látky, včetně per- a polyfluoroalkylových látek (PFAS), což zhoršuje rizika karcinogenity, mutagenity a toxicity pro reprodukci.

Je pevně přesvědčena, že Komise musí všechny tyto závažné nedostatky přednostně vyřešit, dodržet právně závaznou lhůtu a zamítnout jakoukoli žádost o povolení a zakázat jakékoli používání chemických látek v případě přetrvávající nejistoty z hlediska ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Zpravodajka je přesvědčena, že Komise by měla rovněž plně provést všechna doporučení veřejné ochránkyně práv, která byla vydána na základě výsledků jejího šetření.

Zpravodajka je rovněž pevně přesvědčena, že je třeba okamžitě ukončit pokračující povolování nebezpečných pesticidů, a zdůrazňuje, že Komise musí výrazně zlepšit pravidla pro nahrazování nebezpečných látek v pesticidech, aby se upřednostnily bezpečné, jiné než chemické alternativy s cílem rychle přejít k udržitelnému potravinovému systému a životnímu prostředí bez toxických látek.

Podle zpravodajky se Komise musí zdržet schvalování „účinných látek“ používaných v pesticidech, u nichž nebylo zjištěno bezpečné použití nebo u nichž je v rámci plného uplatňování zásady předběžné opatrnosti zapotřebí dalších údajů potvrzujících jejich bezpečnost. Zpravodajka dále zdůrazňuje, že Komise musí zajistit zcela transparentní schvalovací proces bez střetu zájmů a zavázat se, že nejpozději do roku 2035 ukončí používání všech syntetických pesticidů, a obnovit tak požadavek více než milionu evropských občanů v rámci úspěšné evropské iniciativy „Zachraňme včely i farmáře! Začněme se zemědělstvím, které je šetrné ke včelám a nenarušuje zdravé životní prostředí“.

Zpravodajka kritizuje závažný nedostatek transparentnosti v souvislosti se sponzorováním neformálních zasedání ministrů a kulturních a společenských akcí pořádaných Radou EU soukromými společnostmi a vyjadřuje politování nad tím, že tito sponzoři jsou oprávněni používat logo předsednictví Rady i pro komerční účely. Zpravodajka se domnívá, že tato praxe musí být okamžitě zastavena, mimo jiné v souladu s konkrétní žádostí, kterou v tomto smyslu vznesl Parlament již před několika lety.

Zpravodajka oceňuje pozoruhodnou práci veřejné ochránkyně práv, která naléhá na Komisi, aby zaručila plné a smysluplné zapojení všech zúčastněných stran v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí do svého rozhodovacího procesu, a rovněž pomáhá zabránit tomu, aby byl rozhodovací proces nepatřičně ovlivňován průmyslem. Zpravodajka ocenila činnost veřejné ochránkyně práv, jejímž cílem je přispět ke zlepšení vyváženého složení odborných skupin Komise, se zvláštním zaměřením na poradní skupinu pro energetickou platformu EU, vzhledem k tomu, že v souvislosti s energetickými politikami je v sázce opravdu mnoho, pokud jde o sociální a environmentální otázky. Zpravodajka důrazně kritizuje rozhodnutí Komise zcela vyloučit zástupce občanské společnosti z této skupiny, což fosilnímu průmyslu poskytuje

privilegovaný a nekontrolovaný přístup k tvůrcům politik EU a zvyšuje jeho vliv na rozhodování v EU.

Zpravodajka připomíná, že zvláštní zpravodajka OSN pro prosazování a ochranu lidských práv v souvislosti se změnou klimatu v nové zprávě z května 2025 pro Valné shromáždění OSN nazvané „Nutnost defosilizace našich ekonomik“ vyzvala k úplnému zákazu lobbingu, reklamy a sponzorství ze strany průmyslu fosilních paliv a k náležitému informování veřejnosti o záměrném přispívání průmyslu fosilních paliv k planetární krizi a o jeho dopadech na lidská práva v průběhu desetiletí.

Zpravodajka vítá sérii návrhů veřejné ochránkyně práv Komisi na zlepšení transparentnosti Rady EU-USA pro obchod a technologie, která slouží jako fórum pro koordinaci přístupů a prohlubování obchodních, hospodářských a technologických vztahů. Je přesvědčena, že doporučení veřejné ochránkyně práv musí být urychleně provedena a doplněna o další právně závazné požadavky na dodržování nejvyšších standardů transparentnosti a odpovědnosti, zejména s ohledem na nedávnou škodlivou politickou dohodu Komise o dalším zvýšení závislosti EU na Spojených státech v různých kritických odvětvích. Zpravodajka zdůrazňuje, že tato dohoda bude mít jednoznačně škodlivý dopad na Zelenou dohodu pro EU a mimo jiné vytvoří nevýhodnou nevyváženost pro zemědělsko-potravinářské odvětví v EU.

Zpravodajka vysoce oceňuje šetření veřejné ochránkyně práv týkající se způsobu, jakým Komise připravila návrh na změnu právních předpisů souvisejících se společnou zemědělskou politikou, a lituje, že Komise neprovedla posouzení dopadů, rozhodla se nekonzultovat s organizacemi zabývajícími se ochranou životního prostředí a také řádně nekonzultovala s širokou veřejností, čímž komplexně nepřezkoumala dostupné důkazy, a porušila tak zásadu rozhodování založeného na důkazech, jak je stanovena v pokynech a souboru nástrojů Komise pro zlepšování právní úpravy, jakož i v judikatuře.

Zpravodajka oceňuje rozhodnutí veřejné ochránkyně práv zahájit v roce 2024 šetření toho, jak Komise prováděla cílený sběr údajů o dopadech populace vlků v EU. Je hluboce znepokojena tím, že rozhodnutí o snížení chráněného statusu vlků, které postrádá spolehlivé vědecké důkazy a kterému ještě přitížila absence přístupu veřejnosti k dokumentům a nedostatečné úsilí o zavedení odpovídajících preventivních opatření, což je v rozporu s ustanoveními Bernské úmluvy, vytvořilo velmi špatný precedens ohrožující celkový přístup k cílům ochrany a řízení planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť.

- **Přístup k dokumentům**

Zpravodajka připomíná, že Parlament téměř jednomyslně schválil zvláštní zprávu veřejné ochránkyně práv týkající se doby, kterou Komise potřebuje k vyřízení žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, a požádala Komisi o nápravu systémových průtahů při vyřizování žádostí o přístup, neboť jsou v rozporu s demokratickými zásadami stanovenými ve Smlouvách EU. Veřejná ochránkyně práv zjistila, že Komise v 85 % případů nedodržela předepsané lhůty pro přezkum původních rozhodnutí o přístupu k informacím a že ke zpoždění obvykle docházelo v souvislosti s žádostmi o přístup k informacím týkajícími se oblastí významných pro veřejnost. Zpravodajka zdůrazňuje, že tato zpoždění mají obzvláště závažné důsledky, pokud jde o legislativní dokumenty,

neboť narušují schopnost občanů včas kontrolovat rozhodnutí a politiky EU a brání jejich smysluplné účasti na demokratickém životě EU.

Zpravodajka považuje za nezbytné podat žalobu proti Komisi u Soudního dvora EU z důvodu porušení Smluv, včetně čl. 15 odst. 3 SFEU o právu občanů a obyvatel EU na přístup k dokumentům, pokud by Komise nadále výrazně zpožďovala vyřizování žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům.

Zpravodajka připomíná, že přístup veřejnosti k dokumentům orgánů EU je základním právem stanoveným ve Smlouvách EU a hraje zásadní roli při zajišťování transparentního fungování orgánů EU, čímž se posiluje legitimita EU a důvěra veřejnosti v ni. Zpravodajka je pevně přesvědčena, že orgány EU musí zaručit plnou transparentnost a co nejvyšší míru účasti občanů na rozhodovacím procesu EU a zajistit, aby občané mohli přivést rozhodovací orgány k odpovědnosti, plně uplatňovat svá demokratická práva a měli přístup ke všem relevantním informacím a dokumentům, a to i v průběhu legislativního procesu, jak je stanoveno i v judikatuře Soudního dvora EU.

- **Základní práva**

V roce 2024 uzavřela veřejná ochránkyně práv šetření z vlastního podnětu týkající se toho, jak Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) plní své povinnosti týkající se základních práv v souvislosti s pátracími a záchrannými operacemi. Vyšetřování se zabývalo tím, jak agentura Frontex zajišťuje dodržování základních práv v rámci pátracích a záchranných operací po ztroskotání lodi Adriana v červnu 2023. Zpravodajka zdůrazňuje, že agentura Frontex musí při všech svých činnostech, včetně přímého či nepřímého zapojení do pátracích a záchranných operací, plně dodržovat základní práva, a to v souladu s příslušnými mezinárodními právními předpisy v oblasti lidských práv. Zpravodajka plně podporuje návrhy veřejné ochránkyně práv na zlepšení týkající se řešení všech nedostatků zjištěných v rámci jejího šetření úmrtí ve Středomoří, včetně její výzvy, aby Rada EU, Komise a Parlament zřídily nezávislou vyšetřovací komisi, která by posoudila příčiny velkého počtu úmrtí ve Středozemním moři, a to mimo jiné s cílem provést změny nezbytné k tomu, aby se zabránilo opakování tragických ztrát na životech.

V rámci své strategické činnosti veřejná ochránkyně práv rovněž kritizovala skutečnost, že Evropská komise před podpisem memoranda o porozumění mezi EU a Tuniskem neinformovala veřejnost o tom, jakým způsobem posoudila rizika v oblasti lidských práv, a vyjádřila znepokojení nad absencí předchozího posouzení dopadů na lidská práva, zejména v souvislosti s pilířem „migrace a mobilita“ memoranda o porozumění. Zpravodajka vyzývá Komisi, aby včas provedla všechny návrhy veřejné ochránkyně práv na zlepšení, uplatní nejúčinnější opatření a bude dodržovat nejvyšší standardy ochrany lidských práv ve všech otázkách souvisejících s migrací;

- **Etické otázky**

V roce 2024 se veřejná ochránkyně práv zabývala riziky střetu zájmů. Evropská veřejná ochránkyně práv v rámci šetření stížnosti rovněž zjistila, že Evropská komise při vyřizování stížnosti na porušení předpisů řádně neposoudila tvrzení o střetu zájmů týkající se tehdejšího komisaře pro zemědělství. Zpravodajka považuje za nanejvýš

důležité, aby Komise plně a důsledně prováděla návrhy na zlepšení předložené veřejnou ochránkyní práv, pokud jde o řešení možných střetů zájmů jejích komisařů, a aby zajistila, že jakýkoli rozhodovací proces, na který přímo nebo nepřímo dohlíží kterýkoli dotčený komisař, bude pozastaven až do přijetí konečného rozhodnutí o existenci střetu zájmů.

Zpravodajka zdůrazňuje, že orgány, instituce a jiné subjekty Unie musí ve vztazích zajistit plnou transparentnost a dodržovat nejvyšší etické standardy.

Vztahy s Evropským parlamentem

Zpravodajka oceňuje konstruktivní spolupráci úřadu evropského veřejného ochránce práv s Evropským parlamentem, zejména s Petičním výborem, i s dalšími orgány EU. Blahopřeje nové evropské veřejné ochránkyni práv Terese Anjinhové ke zvolení a oceňuje její odhodlání zajistit, aby správa EU prosazovala přístup orientovaný na občany.

Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením

Zpravodajka chválí celkovou činnost veřejné ochránkyně práv v oblasti ochrany práv osob se zdravotním postižením se zvláštní pozorností věnovanou provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, závazného mezinárodního nástroje v oblasti lidských práv, jehož cílem je podporovat a zajistit plné a rovné užívání všech lidských práv a základních svobod všemi osobami se zdravotním postižením. Zpravodajka podporuje názor veřejné ochránkyně práv, že EU by jako smluvní strana Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením měla jít příkladem při dodržování norem Úmluvy.

PŘÍLOHA: ZVEŘEJŇOVÁNÍ PODNĚTŮ

Zpravodajka prohlašuje na svou výhradní odpovědnost, že do své zprávy nezahrnula podněty od zástupců zájmových skupin spadajících do oblasti působnosti interinstitucionální dohody o povinném rejstříku transparentnosti[1] nebo představitelů orgánů třetích zemí, včetně jejich diplomatických misí a velvyslanectví, kteří musí být uvedeni v této příloze v souladu s článkem 8 přílohy I jednacího řádu.

[1] Interinstitucionální dohoda z května 2021 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o povinném rejstříku transparentnosti (Úř. věst. L 207, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).